

I de Höllstroß Nummero sechs,

do wohnt de Schlegele-Beck.

Der schtreckt sin Asch zum Fenschder naus,

me mont es wär en Weck.

Es isch kon Weck,

es isch kon Weck,

es isch de Asch vum Schlegele-Beck.

Do kunnt e Fraule glaufe

und will des Weckle kaufe.

Do seet de Schlegele-Beck:

Min Asch isch doch kon Weck.

Es isch kon Weck,

es isch kon Weck,

es isch de Asch vum Schlegele-Beck.